

et Medlems ambulante Behandling paa Sygehus har samme Adgang til Nedsættelse i den sædvanlige Betaling, som naar Medlemmet indlægges til Behandling paa Sygehuset.

Stk. 2 svarer til Sygekasselovens § 14, Stk. 2.

Bestemmelsen i Sygekasselovens § 14, Stk. 3, hvorefter Ministeren kan fastsætte Betalingen i Tilfælde, hvor Betalingen for samtlige indlagte Personer eller for visse Klasser af Befolkningen er sat væsentligt lavere end den virkelige Udgift ved Opholdet paa Sygehuset, har man ladet udgaa. Det i Bestemmelsen nævnte Forhold finder i større eller mindre Grad Sted for alle offentlige Sygehuses Vedkommende; Bestemmelsen vilde derfor kunne kræves bragt til Anvendelse af alle Sygehuse, hvilket imidlertid ikke stemmer med Bestemmelsens Karakter af en Undtagelsesbestemmelse; da den dernæst ikke finder Anvendelse i Praksis, har man anset det for naturligt at ophæve den.

Stk. 3 og 4 som Sygekasselovens § 14, Stk. 4 og 5, med nogle redaktionelle Ændringer.

For ikke stadig at gentage, at Medlemmernes Børn er omfattet af de forskellige Regler i Paragraffen, har man givet en almindelig Udtalelse herom i det ny Stk. 5.

Til § 17.

Som Sygekasselovens § 15, idet der dog dels i Stk. 1 er sket en Tilføjelse, hvorefter Befordring ogsaa kan forlanges til ambulante Behandling paa et Sygehus, jfr. § 16, dels i Stk. 4 er foretaget en Forandring, hvorved det — i Overensstemmelse med en Forstaaelse af den gældende Bestemmelse, der er fulgt af Socialministeriet — tydeliggøres, at der ved Bestemmelsen om det „fjernere liggende Sygehus“ er tænkt paa det Forhold, at der for et vist Landomraade — som Regel Amtet — ved Siden af de mindre Sygehuse findes et enkelt større, særlig veludstyret Sygehus (et stedligt Centralsygehus); som et saadant stedligt Centralsygehus vil ogsaa Statshospitalet i Sønderborg kunne opfattes for de 4 sønderjydske Amters Vedkommende, medens Bestemmelsen derimod ikke omfatter Befordring til Rigshospitalet. En tilsvarende Ændring er foretaget i Bestemmelsen i Stk. 6, saaledes at Retten til Befordring forsaavidt Sygekassemedlemmer i Købstæderne angaar herfter efter Omstændighederne ogsaa gælder Befordring til et i den anden Købstad liggende Centralsygehus.

Ogsaa i denne Paragraf har man, i

Stedet for ved hver enkelt Regel at gentage det, i det ny Stk. 8 givet en almindelig Udtalelse om, at Fribefordringsreglerne ogsaa gælder et Medlems Børn. Til nævnte Stk. 8 har man flyttet den tidligere Bestemmelse i Stk. 2. Med Hensyn til denne Bestemmelse bemærkes iøvrigt, at man i Parantesen har slettet Ordene „Lærlinge- eller“, da disse ikke mere har praktisk Betydning, efter at det ved Lærlingeloven er paabudt, at Læremesteren skal paase, at Lærlingen er Medlem (d. v. s. selvstændigt Medlem) af en Sygekasse.

Til § 18.

Stk. 1, Nr. 1—3 svarer til Sygekasselovens § 19, Stk. 1, Nr. 1—3. I Nr. 1 har man dog slettet Ordene „eller delvis“ og alene henvist til det i § 27, Stk. 3, omhandlede Undtagelsestilfælde, da det — navnlig naar Bestemmelse i Sygekasselovens § 22, Stk. 1, Nr. 2 (delvis Lægehjælp efter Kassens egen Bestemmelse) ophæves, jfr. herom nedenfor, — kun vil være ganske undtagelsesvis, at der bliver Tale om delvis Lægehjælp. Nr. 3 er ændret saaledes, at det fastslaas, at der i alle Sygekasser skal være Adgang til at sikre sig en Pengehjælp af mindst 40 Øre og højst 6 Kr. Som Bestemmelsen i Sygekasselovens § 19, Stk. 1, Nr. 3, nu er affattet, synes den at forudsætte, at Kasserne kan have forskelligt Maksimum, f. Eks. beregnet efter $\frac{4}{5}$ af den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste paa Egnen, og at Maksimum kan være under 6 Kr. Imidlertid anvendes Bestemmelsen i alle Landets Kasser i Henhold til de af Direktoratet udarbejdede og altid benyttede Mønstervedtægter saaledes, at der er Adgang til at sikre sig fra 40 Øre (0 Øre for Kvinder og unge Mænd under 18 Aar) til 6 Kr., idet det enkelte Medlem dog ingensinde kan faa udbetalt mere end $\frac{4}{5}$ af hans gennemsnitlige daglige Arbejdsfortjeneste; de almindelige Pengehjælpssatser er følgende:

40 Øre

1 Kr.

2 —

3 —

4 —

5 —

6 —

Enkelte Kasser — særlig Landkasser — har yderligere en Pengehjælpssats mellem 40 Øre og 1 Kr.; f. Eks. 50 eller 60 Øre; nogle Kasser har endvidere Satserne 1,50 Kr. og 2,50 Kr. Alle Kasser yder altsaa 6 Kr.